

Президент Дітер Ф. Ухтдорф

Другий радник у Першому Президентстві

Продовжуйте з терпінням

*Уроки, які ми отримаємо завдяки терпеливості,
зміцнять наш характер, покращать наше життя
і зроблять нас більш щасливими.*

У 1960-х роках професор Стенфордського університету розпочав скромний експеримент з перевірки сили волі у чотирирічних дітей. Він поклав перед ними по великій цукерці і потім сказав, що вони можуть з'їсти її одразу або, якщо зачекають 15 хвилин, то отримають дві цукерки.

Після цього він залишив дітей на самоті та спостерігав за тим, що відбувається, крізь спеціальний екран, який був дзеркальним з одного боку і прозорим з іншого. Дехто з дітей одразу з'їв цукерку; дехто зміг зачекати лише кілька хвилин перш, ніж піддатися спокусі. Лише 30 відсотків з них змогли дочекатися.

То був не надто цікавий експеримент, і професор переключився на інші наукові дослідження, оскільки, за його словами, “не так вже й багато чого можна дослідити з дітьми, які намагаються не з'їсти цукерки”. Але з часом, спостерігаючи за життям тих дітей, він почав помічати цікаву закономірність: діти, які не могли дочекатися, зазнавали труднощів у подальшому житті та мали більше проблем з поведінкою,

натомість ті, хто дочекалися, були більш позитивно налаштовані та мали кращу мотивацію, у них були вищі оцінки і результати та більш здорові стосунки.

Те, що починалося як простий експеримент з дітьми й цукерками, стало визначним дослідженням, яке показало, що здатність чекати—бути терпеливими—була ключовою рисою характеру, що могла визначити подальший успіх у житті¹.

Чекати може бути важко

Чекати може бути важко. Про це знають діти і знають дорослі. Ми живемо у світі, що пропонує швидке харчування, блискавичний обмін повідомленнями, фільми на замовлення та миттєвий доступ до відповідей на найбільш тривіальні чи глибокі питання. Нам не подобається чекати. Дехто навіть відчуває, як у нього підстрибує кров'яний тиск, коли їхня черга у продовольчому магазині рухається повільніше за інші.

Терпеливість—вміння стримувати свої бажання деякий час—є дорогоцінною й рідкісною чеснотою. Ми прагнемо того, чого бажаємо, і

одразу. Тому сама думка про терпеливість може здаватися неприємною, а іноді й гіркою.

Однак без терпеливості ми не можемо догодити Богові; ми не можемо стати досконалими. Справді, терпеливість—це очищувальний процес, який прояснює розуміння, поглиблює щастя, зосереджує дію і дає надію на спокій.

Нам, як батькам, відомо, наскільки нерозумно потурати кожному бажанню наших дітей. Але діти не єдині, чия поведінка може стати гіршою, коли їхні бажання одразу ж задовольняються. Наш Небесний Батько знає, що добрі батьки з часом починають розуміти: якщо діти повинні колись подорослішати і сягнути свого потенціалу, вони мають навчитися чекати.

Терпеливість—це не лише очікування

Коли мені було 10 років, наша сім'я стала біженцями у новій країні. Я завжди гарно вчився у школі—так було, доки ми не переїхали до Західної Німеччини. Там навчання було зовсім іншим. Географія, яку ми вивчали у моїй новій школі, стала для мене новим предметом. Історія, яку ми вивчали, також була зовсім іншою. Раніше іноземною мовою, яку я вивчав, була російська; тепер це була англійська. Для мене то було важко. Дійсно, бували миті, коли я щиро вірив, що мій язик просто не створений для того, щоб говорити англійською.

Оскільки навчальна програма була новою і дивною для мене, я почав відставати. Вперше у житті мене відідала думка про те, що, можливо, я не достатньо розумний, щоб навчатися в школі.

На щастя, один з моїх учителів навчив мене бути терпеливим. Він навчив мене того, що спокійна і

послідовна праця—терпелива наполегливість—допоможе мені вчитися.

З часом важкі предмети стали зрозумілішими—навіть англійська. Поволі я почав бачити, що якщо докладав наполегливих зусиль, то міг вчитися. Це сталося не одразу, але завдяки терпеливості, так сталося.

З цього досвіду я пізнав, що терпеливість є чимось набагато більшим за просте чекання на те, що щось станеться—терпеливість вимагає активної роботи над досягненням важливих цілей і вміння не розчаруватися коли результати не з'являються одразу ж чи без зусиль.

Важливий принцип полягає у тому, що терпеливість не є пасивною смиренністю чи неспроможністю діяти через власний страх. Терпеливість означає активне очікування і витримку. Вона означає наполегливість і вміння робити все, що в наших силах—працювати, сподіватися і виявляти віру; зносити труднощі з мужністю, навіть коли прагнення нашого серця не здійснюються одразу. Терпеливість—це не просто витримка; це вміння витерпіти достойно!

З іншого боку, нетерпіння є симптомом егоїзму. Це характерна риса людей, зосереджених лише на собі. Вона народжується з надто поширеного повсюди стану, що має назву синдром “центру всесвіту”, який спонукає людей вірити, що світ обертається навколо них, і що всі інші люди мають лише другорядні ролі у великому театрі земного життя, в якому єдина головна роль надається лише самому собі.

Як це відрізняється, мої дорогі брати, від норми, яку Господь встановив для нас—носіїв священства.

Терпеливість—принцип священства

Як носії священства і представники Господа Ісуса Христа, ми повинні служити іншим, наслідуючи Його приклад. Існує причина, з якої майже кожний урок щодо провідництва у священстві в якийсь момент торкається 121-го розділу Учення і Завітів. Кількома віршами Господь дає нам величний урок провідництва у священстві. “Жодна влада чи жодний вплив не можуть і не повинні підтримуватися через священство інакше,

як тільки через переконання, довготерпіння, м'якість і лагідність, і любов неллицемірну”².

Риси характеру і підходи, описані у цих віршах, є основою набожної терпеливості й нерозривно пов'язані з ефективним служінням у священстві та патріаршим служінням. Ці якості зміцнять вас і додадуть мудрості у звеличуванні ваших покликань, проповідуванні євангелії, товариській підтримці членів кворуму та виконанні найважливішого служіння у священстві, яким в дійсності є сповнене любов'ю служіння у стінах вашого дому.

Давайте завжди пам'ятати, що Господь довірив нам священство серед іншого й тому, щоб допомогти нам підготуватися до вічних благословень, очистивши наше єство терпеливістю, яка необхідна для служіння у священстві.

Як Господь є терпеливим із нами, так і ми будьмо терпеливими з тими, кому служимо. Розумійте, що вони, подібно до нас, є недоскональними. Вони, подібно до нас, роблять помилки. Вони, як і ми, хочуть, щоб інші були про них кращої думки.

Ніколи не втрачайте надії щодо жодної людини. І роблячи це, ніколи не втрачайте надії щодо себе.

Я вірю, що кожен з нас у той чи інший час може уподібнити себе до слуги з Христової притчі, який заборгував гроші цареві та благав його, кажучи: “Потерпи мені”³.

Господній спосіб і час

Діти Ізраїля чекали 40 років у пустині перш, ніж змогли увійти до обіцяної землі. Яків 7 довгих років чекав на Рахіль. Юдеї чекали 70 років у Вавилоні перш, ніж змогли повернутися, щоб відбудувати храм. Нефійці чекали на ознаку народження Христа, навіть знаючи, що якщо ця ознака не буде явлено, вони загинуть. Випробування Джозефа Сміта у в'язниці Ліберті змусили навіть пророка Бога запитати: “Як довго?”⁴.

У кожному з цих випадків у Небесного Батька була ціль, аби вимагати, щоб Його діти чекали.

Кожного з нас закликають чекати у свій спосіб. Ми чекаємо відповідей на молитви. Ми чекаємо того, що на той час здається нам таким правильним, таким хорошим, що й увяйти собі не можемо, чому Небесний Батько зволікає з відповіддю.

Я пригадую, як готувався до навчання на пілота винищувача. Під час підготовчого військового курсу ми витрачали більшість часу на фізичні вправи. Я й досі не повністю розумію, чому безкінечні заняття бігом вважалися такою необхідною частиною підготовки пілота. Тим не менш, ми бігали й бігали, й бігали.

Бігаючи, я почав помічати дещо, що, чесно кажучи, занепокоїло мене. Знов і знов мене обганяли чоловіки, які палили, пили і чинили всілякі речі, що суперечили євангелії і, зокрема, Слову мудрості.

Пам'ятаю, як я думав: “Зачекайте хвилинку! Хіба я не повинен бігти і не втомлюватися?” Але я був втомлений і мене обганяли люди, які явно не дотримувалися Слова мудрості. Визнаю, це непокоїло мене у той час. Я запитував себе, чи було те обіцяння істинним, чи ні?

Відповідь надійшла не відразу. Але зрештою я пізнав, що обіцяння Бога

не завжди виконуються настільки швидко чи у такий спосіб, як ми сподіваємося: вони приходять відповідно до Його розкладу і в його спосіб. Рокми пізніше я зміг чітко побачити земні благословення, які приходять до тих, хто дотримується Слова мудрості—на додаток до духовних благословень, які надходять негайно завдяки дотриманню будь-яких законів Бога. Вдивляючись у минуле, я маю тверде знання про те, що обіцяння Господа можуть виконуватися не завжди швидко, але вони завжди виконуються.

Терпеливість вимагає віри

Бригам Янг навчав, що коли на його шляху з'являється щось, чого він не може повністю зрозуміти, тоді він благає Господа: “Дай мені терпіння дочекатися, доки я сам це зрозумію”⁵. І потім Бригам продовжував молитися, доки не отримував розуміння.

Ми повинні пізнати, що за Господнім планом розуміння приходить до нас “рядок за рядком, приписання за приписанням”⁶. Тобто, знання і розуміння приходять ціною терпіння.

Часто глибокі долини теперішнього стануть зрозумілими лише тоді, коли ми подивимося на них, оглядаючись у минуле, з гір нашого майбутнього досвіду. Часто ми не можемо побачити руку Господа у нашому житті, доки не мине довгий час після того, як ми пройдемо крізь випробування. Часто найважчі часи у нашому житті є важливими будівельними каменями, з яких формується фундамент нашого характеру і вимощується шлях до майбутніх можливостей, розуміння і щастя.

Терпеливість—це плід Духа?

Терпеливість—це благочестива риса, яка може зцілювати душі,

відкривати скарби знання і розуміння, та перетворювати звичайних чоловіків і жінок на святих та ангелів. Терпеливість—це справді плід Духа.

Терпеливість означає дотримуватися чогось до кінця. Це означає відкладати миттєву винагороду заради майбутніх благословень. Це означає стримувати гнів і утримуватися від недобрих слів. Це означає чинити опір злу, навіть коли здається, що воно збагачує інших.

Терпеливість означає приймати те, що не може бути змінено, та сприймати його з мужністю, милістю й вірою. Це означає бути “бажаюч[ими] підкорятися усьому, що Господь вважає за належне заповідати [нам], саме як дитина підкоряється своєму батькові”⁸. Безперечно, терпеливість означає бути “твердим і стійким, і непохитним у виконанні заповідей Господа”⁹ кожної години щодня, навіть коли це важко робити. За словами Івана Богослова: “Тут терпеливість святих, що додержують заповіді Божі та ... [віру в] Ісус[а]”¹⁰.

Терпеливість—це процес вдосконалення. Сам Спаситель сказав, що терпеливістю вашою душі свої ви збудете¹¹. Або, як написано в іншому перекладі з грецької, у своїй терпеливості ви *опановуєте* свої душі¹². Терпеливість означає перебувати у вірі, знаючи, що іноді саме під час очікування, а не отримання, відбувається наше зростання. Це було вірним за часів Спасителя. Це є вірним також і в наш час, оскільки нам заповідано в ці останні дні продовжувати з терпінням, доки нас не буде вдосконалено¹³.

Господь благословляє нас за терпеливість

Перефразовуючи слова давнього автора псалмів, якщо ми терпеливо чекаємо на Господа, Він прихилиться до нас. Він почує наші благання. Він

витагне нас із згубної ями і поставить наші ноги на скелю. Він дасть пісню нову в наші уста, і ми будемо хвалити нашого Бога. Багато хто навколо нас побачать це і матимуть надію на Господа¹⁴.

Мої дорогі брати, робота терпеливості фактично полягає в тому, щоб: дотримуватися заповідей, довіряти Богові, нашому Небесному Батьку, служити Йому з лагідністю і любов'ю, подібною до Христової, виявляти віру в Спасителя і надіятися на Нього, і ніколи не здаватися. Уроки, які ми отримуємо завдяки терпеливості, зміцнюють наш характер, покращать наше життя і зроблять нас більш щасливими. Вони допоможуть нам стати гідними носіями священства і відданими учнями нашого Господаря, Ісуса Христа.

Я молюся про те, щоб терпеливість була визначальною рисою для нас—носіїв священства

Всемогутнього Бога, щоб ми з мужністю довіряли обіцянням Господа і Його розкладу, щоб ми ставилися до інших з терпеливістю і співчуттям, яких прагнемо для себе, і щоб ми продовжували робити це з терпінням, доки нас не буде вдосконалено. У святе ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Jonah Lehrer, “Don't! The Secret of Self-Control,” *New Yorker*, May 18, 2009, 26–27.
2. Учення і Завіти 121:41–42; див. також вірші 39–45.
3. Матвій 18:26.
4. Учення і Завіти 121:2.
5. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997), 75.
6. Учення і Завіти 98:12.
7. Див. Галатам 5:22–23.
8. Мосія 3:19.
9. 1 Нефій 2:10.
10. Об'явлення 14:12.
11. Див. Лука 21:19.
12. Див. Лука 21:19, виноска *b* (у Біблії короля Джеймса).
13. Учення і Завіти 67:13.
14. Див. Псалми 40:1–3.